

Ivan Dobnik

Pet pesmi

Medlijo leta
 Čas naplavlja
 akacije blodnjav Trave
 krvi in polja zapisov
 Prežijo rablji
 juter klici znova klici vidcem
 mest in vasi
 zdaj sij barv in kuge
 vozlov in struge
 močvirij
 Očaran Zaznamovan
 V hipu slečen zemlje
 se opravičuje: Zaman Jutri
 bo spet jutri
 Vsakdan

Brezizhodno?

Od nekdanj, v prahu, sledam
 pajčvino kožo, da izgubim spomine
 v dušnih belah; vsaki ...yo esta aqui, echado a mis pies,
 mirandome mirandose mirarme mirado.

Octavio Paz

Sunkovito sonce potopljeno sonce
 z oboami v latju trav
 ki počivajo
 se razkrivajo v dihanju mojem
 steze hiš agonije ujetih glav
 Visi čas sprevrnjen
 Ne vračam se
 Nikjer ne zaspim
 In sleherno vozlišče je tvoje ime
 Ne preštejem rešitev
 past je moja beseda
 Zajetje sveta ki krvavi
 Iz stopal izza nohtov
 nočišče vdirajoče
 večno zdaj
 srebreno
 se potemni
 v zbuženem jutru
 slečen jezik
 poje

Poješ v svoji smrti
 o letnicah in sebi nerazložljivih
 klicih s spominskih jamborov
 noči ki zdaj prihaja
 v gluhi perutnici črk

Ne vidiš noči
 Brez oči zaspi
 Zima
 vrtinca
 brezurna
 se lepi
 v tišine stopinj
 V njenem ušesu bežiš
 nag z gluhihmi zebami
 V gnezdu ledenih ptičev nad obrvmi
 Zdaj te razjeda
 Zdaj te uresničuje
 Zdaj je zdaj v minevanju
 te odrešuje
 govorica
 V iskanju izraza Osišča
 vseh jezikov Tipaj
 k resnici te strani
 Vstopaj dih v dihu
 Prst ob prstu neizprosno
 vse dneve

Za Nadjo

teme vdirajo med tvojimi trepalnicami
 nikoli se ne dotaknem tvojega dihanja
 v mojih sanjah tvoje sanje odpiram
 stopinje istih besed se v naju zaljubljuje